

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Edward Matwijów

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 listopada 2013 r.,

sprawy **P. P.**

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 maja 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 12 września 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

działając na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. oraz art. 67 § 1 w zw. z art. 518 k.p.k.

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zwolnić skazanego P. P. w całości od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego;

3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. – Kancelaria Adwokacka, kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

Współoskarżony P. P. wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 12 września 2012 r., został uznany za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. VI-X części wstępnej wyroku stanowiących jedno przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 64 z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz art. 4 § 1 k.k. i za to na mocy art. 55 ust. 3 ustawy z

dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oraz art. 4 § 1 k.k. skazany na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny.

Za popełnienie przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., na mocy art. 58 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy P. P. skazany został na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności, Sąd na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu P. P. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając:

- naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonych G. S., P. P. i T. M.,
- naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na wadliwej wykładni art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
- naruszenie przepisów prawa materialnego co do czynu określonego w zarzucie IX, polegające na niezastosowaniu art. 18 § 3 k.k. oraz błędne zastosowanie art. 64 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
- orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary pozbawienia wolności,
- naruszenie przepisów prawa materialnego art. 19 § 2 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k.

W oparciu o podniesione zarzuty, autor apelacji wniosła o skorygowanie oceny prawnej czynów, które wskazała, warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 9 maja 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

We wniesionej kasacji obrońca skazanego zarzucił bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającą na niewłaściwej obsadzie Sądu pierwszej instancji na rozprawie w dniu 30 marca 2011 r. i na rozprawie, która miała miejsce w dniu 12 maja 2011 r., gdyż w jego składzie orzekał sędzia Sądu Rejonowego w Ś. Sędzia D. K., która została delegowana do Sądu

Okręgowego dopiero w dniu 26 kwietnia 2011 r. na mocy decyzji Ministra Sprawiedliwości na okres od dnia 17 maja 2011 r. – k. 3762.

W związku z podniesionym zarzutem autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 września 2012 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Nie można bowiem podzielić poglądu kasacji, że w sprawie niniejszej doszło do bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., bowiem w składzie Sądu Okręgowego w pierwszej instancji na rozprawie w dniu 30 marca i 12 maja 2011 r. uczestniczył sędzia sądu niższego rzędu. Sędzia Sądu Rejonowego – D.K. została bowiem delegowana do Sądu Okręgowego w Z. dopiero w dniu 26 kwietnia 2011 r.

Wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącego o zaistnieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej, sędzia D. K., jak wynika z decyzji Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 maja 2010 r., która znajduje się w Sądzie Okręgowym w Z., była uprawniona do pełnienia obowiązków sędziego z prawem przewodniczenia w sprawach rozpoznawanych przez Sąd Okręgowy w pierwszej instancji w okresie od dnia 17 maja 2010 r. do dnia 16 maja 2011r.

Brak w aktach sprawy niniejszej informacji o delegacji nie jest równoznaczny z jej brakiem, a tym samym zaistnieniem uchybienia o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., albowiem ze względu na sytuację majątkową skazanego oraz odbywanie kary pozbawienia wolności należy przyjąć, iż P. P. nie jest w stanie ich uiścić.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.

